

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН ЗА БИОРАЗНООБРАЗИЕТО ЗА МЕСТНИТЕ ВЛАСТИ

Според Конвенцията за биологичното разнообразие понятието „биоразнообразие“ обозначава променливия състав на живите организми от всички местообитания, включително – но не само – сухоземните, морските и другите водни екосистеми и екологичните комплекси, от които те са част; то включва вътревидовото, междувидовото и екосистемното разнообразие.

Местните власти и биоразнообразието

Биоразнообразието и свързаните с него екосистемни услуги ни осигуряват храна, суровини, кислород, чиста питейна вода, плодородна почва, защита от природни бедствия и опрашване. Освен това те носят и здравни и естетически ползи, както и дават удачна възможност за работни места и инвестиции. Само в Европейския съюз близо 14.6 милиона работни места зависят от тези услуги¹, като приходите от зоните на консервационната мрежа на Европейския съюз „Натура 2000“, които идват от туризма и допълнителните икономически дейности², се оценяват на 200-300 милиарда евро годишно.

Въпреки това тези „безплатни“ природни дадености са под сериозна заплаха: 25% от европейските видове са на прага на изчезването, голямата част от екосистемите ни се определят като „деградирани“, а 30% от територията на ЕС са в голяма или средна степен фрагментирани поради разпръснатия характер на сивата инфраструктура³. Мудността при решаването на проблема със загубата на биоразнообразието и свързаните с него услуги ни изправя пред потенциалната загуба на 50 милиарда евро годишно в рамките на ЕС⁴.

Ето защо е очевидно, че всички заинтересовани трябва да действат в полза на биоразнообразието и в полза на самите нас, преди да е станало прекалено късно. В рамките на тези действия местните власти имат ключова роля за оформянето на бъдещето на околната среда при положение, че прозрат същината на проблема. Биоразнообразието е ключово и за живота на местно ниво: в градовете то може да ни осигури по-чист въздух и облекчаване на климатичните условия, както и места за отдих, а живеещите в селските райони работят пряко с природата и изкарват прехраната си в нея.

Стратегия за биоразнообразието на Европейския съюз до 2020 г. – Приложимост за местните власти

След като призна, че загубата на биоразнообразие е сред ключовите екологични предизвикателства за ЕС, Съюзът предприе нова стратегия, за да сложи край на тази загуба. Стратегията се състои от шест основни цели със съответните действия, които трябва да се прилагат и на местно равнище.

Цел 1 – Пълно прилагане на Директивата за птиците и на Директивата за местообитанията

¹ FEEM. The Social Dimension of Biodiversity Policy. 2011.

² European Commission Staff Working Paper on Financing Natura.

³ The EU Biodiversity Strategy to 2020.

⁴ The costs of not implementing the environmental acquis - Final report ENV.G.1/FRA/2006/0073.

Първата цел се съсредоточава върху адекватното приложение на Директивата за птиците и на Директивата за местообитанията и върху подобряването на основния елемент в опазването на природата в ЕС – мрежата „Натура 2000“.

Предвид че много от местните власти са ангажирани по един или друг начин с „Натура 2000“ поради управлението или пространственото планиране на зоните, може да се окаже, че тази цел ги засяга доста пряко. Целта предписва увеличение от 100% в оценките на местообитанията и 50% в оценките на видовете по Директивите за местообитанията и за птиците, които да демонстрират подобрене в консервационния статус. За да се постигне това, стратегията призовава към интеграция на изискванията за опазване и управление в основните политики за земята и водите, насърчаването на обмен на опит и добри практики и подобряване на сътрудничеството между основните заинтересовани страни.

Цел 2 – Управление и възстановяване на екосистемите и предлаганите от тях услуги
Втората цел се съсредоточава върху възстановяването на деградиралите екосистеми и техните ценни услуги до 2020 г. чрез оценка на статуса им, изграждането на Стратегия за зелена инфраструктура и предотвратяването на мрежови загуби на биоразнообразие.

До 2020 г. 15% от деградиралите екосистеми трябва да бъдат възстановени; трябва да бъде установена и зелена инфраструктура. Местните власти могат да имат ключова роля в изработването на стратегически рамки до 2014 г., които да картират и оценят статуса на екосистемите и да зададат приоритетите за възстановяването на самите тях и на услугите им в ЕС, на национално и на поднационално ниво. Освен това местните власти, като ключови заинтересовани страни в пространственото планиране, ще имат сериозно влияние за успешното приложение на подготвяната в момента Стратегия за зелена инфраструктура, която ще подsigури правилното функциониране на екосистемите, като осигури мост над силно фрагментирания релеф. Предотвратяването на мрежовите загуби на биоразнообразие също зависи в голяма степен от активната работа на местно равнище, тъй като новите инвестиции трябва да преминават през така наречения „контрол за биоразнообразие“, който цели да гарантира, че всички вредни за околната среда действия се извършват само със съответната компенсация или заместващи действия.

Цел 3 – Увеличаване на приноса на селското и горското стопанство за биоразнообразието

Третата цел се стреми да интегрира опазването на биоразнообразието в политиките на селското и горското стопанство като насърчава собствениците на гори и земя да ги управляват устойчиво.

Местните власти – в качеството си на потенциални собственици на гори и земи, както и на пряката връзка с фермерите и ангажираните в горското стопанство – могат да бъдат гарант за това заинтересованите страни да постигнат целите за биоразнообразието чрез устойчиво управление, като в процеса имат пряка полза от тези мерки чрез агро-екологичните плащания и Програмата за развитие на селските райони на ЕС. Освен това Стратегиите за развитие на селските райони ще наложат количествените измерения на целите за биоразнообразието да бъдат постигнати и на регионално и местно равнище.

Цел 5 – Борба с инвазивните чужди видове

Инвазивните чужди видове (ИЧВ) се установяват извън естествените си ареали и могат да доведат до сериозни икономически и екологични проблеми, оценявани на 12.5 милиарда евро всяка година. Тези видове трябва да бъдат държани под контрол или да бъдат ликвидирани.

Установяването на система за своевременно предупреждение и на механизъм за бързо реагиране ще бъде решаващо за защитата на естествените екосистеми и овладяването на разпространението на ИЧВ – и на местно ниво, по местата, където тези видове всъщност нанасят най-сериозни щети.

С цел да помогнем за приложението на Стратегията, Европейската комисия ще разработи съвместно с държавите-членки и с останалите заинтересовани страни Общи рамки за приложение, в които ще се уточнят бъдещите стъпки.

Тази брошура се издава с подкрепата на Европейската комисия, но не отразява непременно нейната позиция или мнение.

По-подробна информация може да намерите на нашия уебсайт: www.ceeweb.org.

